

— Ей сегичка вече нѣма да имаме пѣтленце . . .
Тѣ сполучили.

Лисицата го изѣла.

— Имахме си кокошчица и пѣтленце. Нѣмаме вече ни кокошчица, ни пѣтленце . . . Повтаряли глупавитѣ борсучета. Този урокъ имъ се видѣлъ трудничѣкъ, но и той благополучно се свѣршилъ.

У.

Лисанка повикала бащата. Утрѣ ще имамъ урокъ по домакинство: *„Какъ се отгледватъ и огояватъ домашнитѣ гжски“*, затова ми е потребна една добръ угоена гжска, казала учителката.

Борсукътъ се замислилъ. Да открадне гжска, не е лесна работа, но все таки далъ съгласието си. Тукъ кракъ му строшили, на друго мѣсто око му извадили, на трето кожата му щѣли да одератъ, но най-сетнѣ сполучилъ — една гойна гжска била затѣтрена въ училището на Кума-Лиса . . .

Лисанка дошла още въ тъмни зори и почнала своя урокъ. А стариятъ борсукъ си рекълъ: „я чакай да се притая задъ вратата и прѣзъ дупчицата на ключарката да погледамъ и послушамъ какъ учителката учи моитѣ дѣца“ . . .

Учителката взела гойната гжска на ржѣ и казала:

— Имаме си тлѣста гжска!

Гладнитѣ борсучета, съ лиги на уста, повтарятъ:

— Имаме си гжска!

Лисанка я разкъсва парче по парче и почва лакомо да я яде, а борсучетата тракатъ остри зѣби и думатъ: „Скоро нѣма да имаме нито крилце, нито перце отъ нашата гойна гжска“!

Домилѣло на стария борсукъ за гладнитѣ дѣчица, догнѣвѣло го на Лисанинитѣ хитрини, изведнажъ отворилъ вратата и запиталъ:

— А утрѣ, учителко, какъвъ урокъ ще имашъ за да отида отрано на ловъ?

— Утрѣ ще имаме „за телето“, казала хитруша и лакомуша Лисана безъ да ѝ мръдне око . . .

— А, ха, добръ . . . Но отсега азъ и самичѣкъ вече